

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Tóth T. ZoltánÜgyvédi Iroda (**felperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Tóth T. Zoltánügyvéd) által képviselt **felperes képviselőjének neve (felperes képviselőjének címe)** által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperes által kezdeményezett, a dr. Váczi Ernő ügyvéd (**alperes jogi képviselőjének címe**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen felelősség megállapítása iránt indított perben a Fővárosi Törvényszék 2013. december 20. napján kelt 9.G.41.216/2011/44. számú ítélete ellen az alperes részéről 45. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - 2014. június 4. napján megtartott - nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra - leletezés terhe mellett - 18.938 (tizennyolcezer-kilencszázharmincnyolc) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ezt meghaladóan a felek a saját költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes mint a **G. Kft.** gazdasági társaság vezető tisztségviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2007. december 31-ét követő fennállását figyelembe véve az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését megghiúsította. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 261.950 forint perköltséget, amelyből az ügyvédi munkadíj 65.000 forint + áfa összeg, ezen túlmenően az alperes a megelőlegezett szakértői költséget maga viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal indokolta, hogy az alperes a ... szolgáltatásokat végző **G. Kft.** (továbbiakban: adós társaság) vezető tisztségviselője, ügyvezetője volt 2006. július 26-tól (a cégadatok szerint helyesen: 1996. december 10-től) a felszámolás elrendeléséig.

Az adós társaság 2005. március 16-án bérleti szerződést kötött a felperesi társasházzal, azonban bérleti díj fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

Az adós társaság 2007 augusztusában 4.500.000 forint kölcsönt nyújtott az alperes gyermekének azzal, hogy a kölcsönt a volt házastársa, a gyermek édesanyja kezelte. Az alperes volt házastárs 2010. április 3-án elhunyt, hagyatéka 272.019 forint volt 172.500 forint hagyatéki teher mellett, örököse az alperessel közös gyermek volt.

Az adós társaság 2007. üzleti év végére saját tőkéjét elvesztette, mérleg szerinti eredménye mínusz 5.055.000 forint volt. 2008-ban a társaság mérleg szerinti eredménye mínusz 2.591.000 forint volt. A 2009. évi mérleg beszámoló adatai szerint az adós társaság mérleg szerinti eredménye mínusz 1.338.000 forint volt, a 2.273.000 forint pénzeszköze 240.000 forintra csökkent.

Az adóhatóság 2010. május 30-i kezdeményezésére az adós társaság felszámolás alá került 2010. szeptember 22. napi kezdő időponttal. A felszámolás egyszerűsített módon fejeződött be, mert az adós társaság vagyona a felszámolási költségekre sem volt elegendő.

A felperes 2011. június 22-én indított perben kérte annak megállapítását, hogy 2007. december 31. napjától fennálló fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben az alperes ügyvezetői feladatait nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el. Hivatkozott arra, hogy törvényes vélelem áll fenn amellet, hogy az alperes az ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, mert az alperes a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségét nem teljesítette. Hangsúlyozta, hogy az alperes az adós társaság saját tőkéjének elvesztését követően nem intézkedett a törzstőke biztosításáról, illetve leszállításáról, vagy a társaság átalakulásáról.

Az alperes nem vitatta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállt 2007. december 31-én, azonban szerinte az adós társaság vagyona nem az ügyvezetési feladatainak ellátásával összefüggésben csökkent, a vagyonvesztést a rendes gazdálkodás körében szükségszerűen kiadott költségekre vezette vissza. A kölcsönszerződéssel kapcsolatban kifejtette, hogy a volt házastársa orvosi kezelési költségeire adott támogatást az adós vagyonából. Előadása szerint azért engedte el a kölcsön visszafizetését, mert a hagyatéki vagyon azt nem fedezte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta. A bíróság megállapította, hogy a vezető tisztségviselőnek a 2007. december 31-ét követően fennálló fizetéseképtelenségi helyzet beálltától mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a vagyon integritását biztosítsa.

Az alperes a beszámoló készítési és letétbe helyezési kötelezettségének nem tett eleget, ezért törvényes vélelem áll fenn, hogy a hitelezői érdekek sérelmével látta el

ügyvezetői feladatát, így őt terhelte annak bizonyítása, hogy ügyvezetői feladatainak ellátása során a vezetői tisztségviselőtől elvárható kötelezettségeket teljesítette.

Az elsőfokú eljárás során szakértői eljárás elrendelésére került sor és a szakértői vélemény az iratokhoz csatolásra került. A bíróság az igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy a mérleg szerint 2007. december 31-i fordulónappal az adós társaság 5.965.000 forint befektetett eszközzel rendelkezett (4.500.000 forint kölcsön, és 1.465.000 forint tárgyi eszköz). A 2008. üzleti évben az adós társaság vagyona nem csökkent. A 2009. esztendőben a 230.000 forint terven felüli értékcsökkenés és 944.000 forint készpénzállomány csökkenés ellenőrizhetetlen volt a bizonylatok hiánya miatt, a 4.500.000 forint kölcsön kivezetésre került, de ez számvitelileg indokolatlan volt, ezt a követelést át kellett volna adni a felszámolónak. A 2010. gazdasági évben 945.000 forint összegű forgóeszköz állomány csökkenéséhez sem állt rendelkezésre bizonylat.

Mindennek alapján a bíróság megállapította, hogy a 2007. december 31-ét követően az adós társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetében az alperes ügyvezetői feladataival összefüggésben csökkent az adós társaság vagyona. A vezető tisztségviselő mulasztott a tekintetben is, hogy a saját tőke elvesztését követően tőkepótlásról, átalakulásról vagy megszűnésről nem intézkedett.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és kérte az első fokú határozat megváltoztatásával a kereset elutasítását.

Elsődlegesen - megismételve az első fokú eljárásban előadottakat -, hiányolta a felperes perindítási jogosultságát. Hangsúlyozta, hogy a Társasházi törvény 28. § (1) bekezdés h) pontja a perindításról való döntést a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utalja és nincs közgyűlési határozat arról, hogy jelen per megindítására jogosult lenne a felperes.

Érdemben előadta, hogy a társaság vagyonának csökkenése még 2007. december 12-e előtti időszakra vezethető vissza. Elismerte, hogy a kölcsön kivezetésének módja számvitelileg nem volt helyes, de a tényleges adós halálesete miatt indokolt volt a követelés kivezetése. Hangsúlyozta, hogy a 945.000 forint összegű forgóeszköz állomány csökkenéséhez ugyan nem áll rendelkezésre bizonylat, de a rövid lejáratú kötelezettség állománya is csökkent egyidejűleg 905.000 forinttal és e kötelezettségek kifizetése a 945.000 forint értékű forgóeszköz állományból történt.

Álláspontja szerint felelősségteljes magatartását tanúsítja, hogy tulajdonostársával együtt 3.900.000 forint összegű hitelt elengedett az adós társaságnak és a személyes jellegű ráfordítást is csökkentette.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Csatlakozó fellebbezést is előterjesztett és az első fokú határozat javára megítélt perköltségének megváltoztatását kérte az ügyvédi munkadíj mértékének felemelésével. A becsatolt ügyvédi megbízási szerződés szerint kérte perköltségének megállapítását 100.000 forint + áfa, továbbá 20.000 forint + áfa/óra összegben, mindösszesen bruttó 556.000 forint összegben.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg.

A hatályos cégmásolat szerint az alperes nem csupán ügyvezetője, hanem tagja is volt 1996. december 10-től folyamatosan az adósi társaságnak annak megszűnéséig.

Az elsőfokú bíróság beszerezte az adós társaság felszámolásával kapcsolatos Fővárosi Törvényszék ... számú iratait, melyből kitűnően a felszámolási eljárásban három hitelező jelentett be hitelezői igényt: határidőn belül az **A. Zrt.** 52.800 forint, a NAV ... 4.508.725 forint igényt, míg a felperes határidőn túl 2.286.352 forint követelést, a hitelezői követelések vagyoni hiányában kielégítetlenül maradtak.

A felperes keresetében az adós társaság tartozását 2.286.352 forint bérleti díj és ennek 2009. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes kamata összegben jelölte meg.

A felperes keresetéhez csatolt ügyvédi munkadíj jegyzék szerint a jogi képviselő munkadíja peres eljárás esetén a pertárgy érték 5%-a, de minimum 35.000 forint + áfa.

A fellebbezés és csatlakozó fellebbezés alaptalan.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a felperes perbeli legitimációját hiányolta, ezért az ítéltábla először ezt vizsgálta.

Jelen perben, keresetét a felperes a csődtörvény rendelkezéseire (Cstv. 33/A. §) alapította, ebben a perben a felperes legitimációját a *hitelezői minősége* alapozza meg.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (1) bekezdése értelmében a társasház tulajdonosainak közössége az általa viselt közös név alatt az épület fenntartása és a közös tulajdonnal kapcsolatos ügyek intézése során jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat, önállóan perelhet és perelhető. A perbeli cselekvőképesség a közös képviselőt illeti meg. A társasháznak vagy a tulajdonostársaknak ezzel ellentétes rendelkezése harmadik személyekkel szemben hatálytalan. E jogszabály értelmében a közös képviselő törvény alapján képviseli a társasházat, ezért bármely egyéb feltétel, esetleges belső szabályzat csupán *a társasház és a közös képviselő jogviszonyában* bírhat jelentőséggel. (Az alperes által hivatkozott törvényhely szerint minden olyan ügyben kizárólag a közgyűlés határoz, amelyet a szervezeti és működési szabályzat nem utal a közös képviselő vagy intézőbizottság, illetőleg a számvizsgáló bizottság hatáskörébe. Ez a rendelkezés nem jelzi azt, hogy közgyűlési határozat hiányában a felperesnek nincs perbeli legitimációja.) A perben a felperesi jogi képviselő részére a közös képviselő adta a meghatalmazást, így az alperes megalapozatlanul állította a felperes perbeli legitimációjának hiányát.

A jelen perben alkalmazandó, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése kimondja, *a hitelező vagy a felszámoló* a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól annak *megállapítását*, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el és ezáltal a társasági vagyoni csökkenést,

vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése megghiúsult. A (2) bekezdés szerint az a vezető mentesülhet a felelősség alól, aki bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámolóképzési irat- és vagyonátadási, valamint tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A Cstv. 33/A. §-ára alapított perben a felperes köteles bizonyítani, hogy az ügyvezető feladatait a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el; a vezető jogellenes eljárása következtében mely összeggel csökkent az adós társaság vagyona, illetve a hitelezők követeléseinek kielégítése (akár részben is) megghiúsult; továbbá e két tény közötti ok-okozati összefüggést.

Az alperes igazolhatja, hogy mint vezető tisztségviselő minden olyan szükséges intézkedést megtett, amellyel a meglévő vagyon megóvását és a társaság gazdasági életből történő jogszerű kivezetését elérhette, annak szem előtt tartásával, hogy az adós hitelezőinek követelése a lehető legnagyobb mértékben kielégítést nyerhessenek.

A Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének utolsó mondata törvényi vélelmet állít fel, mely megdönthető, azonban *a vezető tisztségviselőt terheli a vélelem megdöntése*, annak bizonyítása, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

Jelen ügyben kétségtelenül megállapítható, hogy az adós társaság fizetéseképtelensége 2007. december 31. napján bekövetkezett és a befejeződött felszámolásban a hitelezői követelések teljes egészében kielégítetlenül maradtak.

Az adós társaság a beszámoló letétbehelyezési kötelezettségének 2009-2010 üzleti évre vonatkozóan nem tett eleget, ezért fennáll a törvényi vélelem, mely szerint az alperes ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, így az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a hitelezői érdekek nem sérültek, illetve az érdeksérelem nem áll okozati összefüggésben az ügyvezetői mulasztással.

Az alperes azonban e bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, mert a 4.500.000 forint összegű, gyermekével szembeni kölcsön-követelés elengedése az adós *társaság gazdálkodása szempontjából* nem indokolható. Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy az alperes köteles lett volna a kölcsönszerződéssel kapcsolatos iratok átadásával a felszámolót olyan helyzetbe hozni, hogy dönthessen, a követelést érvényesíti-e vagy sem. Az alperes e magatartása a hitelezői érdekeket sértette. Az alperest terhelte annak bizonyítása is, hogy a 242.000 forint terven felüli értékcsökkenés elszámolása, illetve a 945.000 forint

összegű forgóeszköz állomány csökkentés megfelelő bizonylatok hiányában is megalapozott.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény hitelezővédelmi 50-51. §-ai cogens rendelkezésként írják elő, ha a társaság a számviteli törvény szerinti beszámolójában foglaltak alapján egymást követő két teljes üzleti évben nem rendelkezik a társaság formájára kötelezően előírt jegyzett tőkének megfelelő összegű saját tőkével, és a tagok a második év számviteli törvény szerinti beszámolójának elfogadásától számított 3 hónapon belül a szükséges saját tőke biztosításáról nem gondoskodnak, a társaság köteles e határidő lejártát követő 60 napon belül elhatározni más gazdasági társasággá való átalakulását, vagy rendelkeznie kell jogutód nélküli megszűnéséről. A (2) bekezdés értelmében az átalakulás során olyan társasági formát kell választani, amely esetében a törvény a jegyzett tőke legkisebb összegét nem határozza meg, vagy az olyan mértékű, amelynek a gazdasági társaság az átalakulással eleget tud tenni.

Az alperes, mint vezető tisztségviselő - az adós társaság tőkevesztését követően - köteles lett volna kezdeményezni a Gt. szerinti intézkedéseket aminek kezdeményezését nem is állította.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az adós társaság vagyona csökkent, az alperes a hitelezők követelésének teljes kielégítését megghiúsította. A felperesi hitelező felszámolásban nyilvántartott 2.286.352 + 22.864 forint, összesen 2.309.216 forint összegű követelésének kielégítése megghiúsult, az alperes ezen összeg erejéig felelősséggel tartozik a felszámolási eljárás során ki nem elégített hitelezői követelésekért.

A csatlakozó fellebbezésben sérelmezett ügyvédi munkadíj vonatkozásában az ítélőtábla megállapította, hogy jelen ügyben a pertárgy értéke 450.000 forint volt [illetékekről kiadott 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja szerint, mivel a megállapítási per miatt az eljárás tárgyának értéke nem állapítható meg konkrétan]. A felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt ügyvédi munkadíj-jegyzék szerint a felperesnek 35.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj járt volna, az elsőfokú bíróság ehhez viszonyítva emelt összegben 65.000 forint + áfa összegben állapította meg az elsőfokú eljárás ügyvédi munkadíját. A felperes által csatlakozó fellebbezéséhez csatolt magasabb összegű ügyvédi munkadíj az elsőfokú eljárásnál nem vehető figyelembe a Pp. 235. § tilalma folytán. Ezért a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az indokolás fenti kiegészítésével.

A felperes csatlakozó fellebbezése illeték köteles az Itv. 46. § (4) bekezdése alapján, azonban az alperes illetéket nem rótt le. Az elbírált csatlakozó fellebbezés tárgya 473.450 forint, így ezen összeg 4%-ának megfizetésére kötelezte az ítélőtábla a felperest leletezés terhe mellett az Itv. 73/A. § alapján. A felek

fellebbezése közel azonos összegre irányult, és egyik fellebbezés sem volt alapos, ezért kötelezte az ítéltábla a feleket a másodfokú eljárásban felmerült költségeik viselésére.

Budapest, 2014. június 4.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Csányi Terézia Katalin s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Volein Anna
bíró

A kiadmány hitelül: